

traadte Vet. og uforbeholdent at udtale sin Mening om, hvorledes der regjeres paa Derne, tror det dog paa den anden Side — da det ved at iagttage en fuldkommen Lænsighed lige overfor den nævnte Udtalelse vilde kunne give Anledning til Misforstaaelse — ikke at burde tilbageholde den Bemærkning, at de ganske bestemte Indtryk, som det har modtaget af Alt, hvad der har foreligget det, ikke lade det se det paagjældende Forhold i samme gunstige Lys som Ministeren, og at det derfor heller ikke med Fortrosthed imødeser en heldig Løsning af de nu foreliggende baade vigtige og vanskelige Opgaver.

Udvalget har ved denne som ved mange andre Leiligheder følt Savnet af en paa selvstændige stedlige Undersøgelser grundet og fra et upartisk og overordnet Standpunkt affattet Fremstilling af de paagjældende Forhold og af Tilstanden paa de vestindiske Der i det Hele taget, til hvilke det selv kunde støtte sin Dom, og hvortil det kunde henvisse Thinget, og det føler sig overbevist om, at det samme Savn vil gjøre sig gjældende ved Behandlingen af de behudede omfattende vestindiske Lovforslag, som muligen ville komme til at foreligge alleve i næste Sæssion.

Med Hensyn hertil og i Betragtning af, at det i ethvert Fald i en nær Fremtid atter vil paaligge Rigsdagen og Regjeringen i Forening at beskæftige sig med de vestindiske Der, og at disse ere indtraadte i en Krise, som fortjener Møderlandets alvorlige Opmærksomhed, har Udvalget havt under Overveelse, om det ikke var dets Pligt at foreslaa Udsendelsen til Vestindien af en parlamentarisk Kommission eller Kommissær med det Hverv at undersøge Forholdene paa Derne og derover give Beretning til Rigsdagen. Det tror imidlertid ikke for Tiden at burde foreslaa denne Tanke bragt til Udførelse, men skal indskrænke sig til at anbefale, at Regjeringen lader en saadan Undersøgelse foretage, og at dens Resultater maatte blive Rigsdagen meddelte.

Den anden ovenfor antydede Ordning, ifølge hvilken Dernes Bestyrelse vilde i sin Helhed være at overdrage til en kongelig Kommissarius eller lignende vilde frembyde den væsent-

lige Fordel, at Myndigheden og Ansvaret vilde blive samlede lagt i Hænderne paa en Mand, der var i Besiddelse af den Anseelse, Erfaring og overordnede Dygtighed, man plejer at søge og finde hos dem, der kaldes til at tage Sæde i Kongens Raad, og som ved afvekslende at opholde sig paa Derne og i Møderlandet og ved at give sin hele Tid og Opmærksomhed udelukkende til de vestindiske Anliggender snart vilde erhverve — dersom han ikke besidder den forinden — et tilstrækkeligt noie Kjendskab til Dernes økonomiske Forhold — at hele Bestyrelsesmaskineriet vilde kunne meget væsentlig simplificeres, og — at hvad Kraft og Dygtighed der maatte være tilstede hos den Styrende, ikke vilde blive absorberet af den resultatløse Skriven frem og tilbage, som nu er den vestindiske Forvaltning's Særkjende.

Udvalget helder til den Anskuelse, at denne sidstnævnte Ordning vilde være at foretrække, navnlig under de nuværende Forhold, da Baandet mellem Derne, navnlig Derne: St. Thomas og St. Jan og Møderlandet skal, saa at sige, knyttes paany, Befolkningens Mod hæves, og omfattende og indgribende Reformen i Forfatningen saavel som i Forvaltningen m. m. vedtages og gennemføres, og det har derfor ikke villet undlade her at fremsætte denne Tanke og at udtale det Ønske, at Regjeringen vilde gjøre den til Gjenstand for en nærmere Overveelse.

I Overensstemmelse med det ovenfor Udviklede indstiller Udvalget, at Lovforslaget forandres og kommer til at lyde saaledes:

„Det Beløb (12,600 Rd.), som hidtil — ifølge Kolonialloven af 27de November 1863 §§ 52 og 53, 1ste Stykke — har paahvilet de vestindiske Kolonialkasser til Overbestyrelsen og Kolonialrevisionen i Møderlandet, bliver fra 1ste April 1871 at udrede af Statskassen og stilles fra denne Dag til vedkommende Ministers Raadighed, dog saaledes, at indtil videre ingen Ansættelse med Pensionberettigelse maa finde Sted ved bemeldte Centralbestyrelse eller Revision.“